

К а р а н д и л а,
(юли, 2009 г.)

Мото:

Влез в свободата

Драматизация: пастор Митко ДИМИТРОВ

Водата в Мера

(На сцената са Моисей, Аарон, Мариам, група хора.)

Група (към Моисей.)

(Жена от народа; към Моисей)
Езикът ни залепна за смъртта.
Не можем даже въздух да преглътнем.
Като червеи изсъхват моите деца!
Утре ще умрат – а нямаме дори сълзи
да ги изпратим...

(Мъж – към Моисей)
Жена ми вече няма мляко!
Очите ми въздишат за вода –
а само пясък наред мен чернее.

(Друга жена – към Моисей.)
Велик водач си ти, но кърмил ли си бебе?
Дай вода, защото сам ще си водач
на своята тояга...

(Групата – държат камъни, които се виждат!
Жестикулират с тях, показват, че са готови
да ги хвърлят върху Моисей.)
Какъв е този Рафидим...
да няма к а п ч и ц а вода?
Дай ни вода! Дай ни вода!

ААРОН

Тихо, з а п а з е т е т и ш и н а!
Не виждате ли,
че лицето ми прилича на пустиня?
Кожата ми се излющва сякаш съм змия.
П у к н а т и н а съм аз,
но не роптая...
Братко, те крещят, а аз – мълча –
п р о с т и н и... (прави лек жест на поклон)

(Жена от групата.)
Защо крещите в глас един?
Защо на Моисей извивате ръцете?
Защо не му дадете вие
пръста си да потопи във хлад и бодрост?
Той е смъртен –
всяка клетка мре у него заедно със нас.

(Моисей коленичи, моли се. Става.)

МОИСЕЙ
(Обръща се към онези, които го защитават.)
В безводие не липсва доброта!
Д о б р о т а т а всеки път
е д ъ ж д о н о с е н о б л а к!
Благодаря ви,
вярата ми в Бога напоихте!

(Обръща се към онези, които се карат с него.)
Вие освежихте вярата ми с огън,
но съм вече гърбав да ви нося!
Не ми тежи, но погрознях.
Ще ме гледате такъв, какъвто ме направихте.

(Моисей поглежда към небето.)
Боже, като локва съм...
Слънцето прежурия чак до моето сърце –
п р е с ъ х в а м.
Не за мен, за Твоите деца се моля.
Те дори не знаят, че на Твоето ухо роптаят!

БОГ
(Към лошите от групата.)
Тези камъни са гробна злоба
и цветя от вашия характер!
Умирате... и пак обичате смъртта...

(Изпускат камъните на сцената – звук.)

(Към добрите от групата)
Цялото небе е от вода –
ж и в о т от любовта струи навред!

(Към Моисей.)

Виждаш ли с к а л а т а?

Цялата е от вода! Удари я по снагата!

(Моисей удря... Някой стои зад макета
и излива с лейка вода. Всички на сцената
отиват да пият; някои дори се мият.)

МОИСЕЙ

Бог е тук –

Водата на живота е със нас!

Хора, н а п ъ л н е т е щерните на вярата!

Народе, в л е з в ъ в с в о б о д а т а!